

מ"ת 9021/12/17 - מדינת ישראל נגד י א (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

14 דצמבר 2017

מ"ת 9021-12-17 מדינת ישראל נ' א(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד ענבר וינשטוק

נגד

המשיב

י א (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד ניר אביב בשם עו"ד שאול דיוויס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם של בן זוג ושתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש.

1. על פי החלק הכללי, המשיב ו' ס' (להלן: **המתלוננת**) הינם בני זוג ללא ילדים משותפים ולמתלוננת בת בשם ק.ו. (להלן: **הקטינה**). ע' ס' (להלן: **המתלונן**) הינו אחיה של המתלוננת.

על פי העובדות, בתאריך 30.11.2017 בסמוך לשעה 23:00 בבית המתלוננת ב---- תקף המשיב שלא כדין את המתלוננת בכך שעת הסתיימה סעודת מצווה שעשתה המתלוננת ואשר המשיב נכח בה, המתלוננת ביקשה מהמשיב לעזוב את הבית, או אז החזיק המשיב את ידה של המתלוננת בחוזק ועיקם אותה, בעט בה ומשך בשערות ראשה. המתלוננת ביקשה את עזרת המתלונן ועת ניסה המתלונן להרגיע את המשיב, תקף המשיב שלא כדין את המתלונן בכך שעת ביקש המתלונן מהמשיב לעזוב את הבית נגח המשיב בפניו שכתוצאה מכך יצא למתלונן דם מהפה.

במעמד האמור, תקף המשיב את הקטינה בכך שעת ניסתה הקטינה לדבר עם המשיב, תקף אותה המשיב שלא כדין בכך שזרק לעברה סיגריה אשר פגעה בפניה, הכה במכת אגרוף בידה ושרט אותה בידה וכתוצאה מכך נגרמו לקטינה חבלות בידה בדמות שריטות. כתוצאה מתקיפת הקטינה, הטלפון הנייד של המתלוננת אשר היה בידה נפל ונשבר.

את כל האמור ביצע המשיב כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

2. ב"כ המשיב טען לחולשה בראיות הנובעת משינויים בגרסת הקטינה בנוגע להשלכת הסיגריה לעברה. ב"כ המשיב טען כי המתלוננת "בעייתית" והיא בעצמה נוהגת באלימות כלפי המשיב. אשר לעילת המעצר, טען כי מדובר במי שאינו אלים ובכל מקרה יש להביא בחשבון כי במועד התרחשות האירוע הוא היה תחת השפעת אלכוהול.

3. ב"כ המבקשת חזר על האמור בבקשה ותיאר בהשתלשלות האירוע שראשיתו בתקיפת המשיב את המתלוננת על רקע סירובה לאפשר לו ללון בביתה והמשכו בתקיפת אחיה ובתה הקטינה שנחלצו לעזרתה. הפנה לעדות המתלוננת ממנה עולה כי אין זו הפעם הראשונה בה נוהג המשיב באלימות כלפי המתלוננת.

4. עיינתי בחומר החקירה ולא מצאתי קיומה של חולשה בתשתית הראייתית אשר מבוססת על הודעת המתלוננת, אחיה ובתה הקטינה של המתלוננת.

בהודעתה מיום 1.12.2017 מסרה המתלוננת כי היא והמשיב בני זוג מזה שנה וחצי, המשיב מתגורר בביתו והיא מתגוררת עם ילדיה הקטינים בביתה. ילדיה אינם ילדיו של המשיב.

במועד הרלוונטי התקיימה בביתה סעודת מצווה והודיה על הצלחת ניתוח ראש קשה אותו עברה. המשיב נכח באירוע, כך גם בני משפחתה של המתלוננת. לקראת סיום הסעודה ביקשה המתלוננת מהמשיב כי ילך ללון בביתו משום חוסר מקום ללינת בני משפחתו וגם משום ששמה לבה לכך כי זה צריך כמות גדולה של אלכוהול. המשיב סירב, ונוכח התעקשותה של המתלוננת החל להכותה, עיקם את ידה ומשך בשערות ראשה. אחיה של המשיב נקרא לעזור לה, אולם המשיב הכה גם אותו בכך שנגח בפניו וגרם לדימום בפניו. בתה הקטינה (כבת 15 שנים) של המתלוננת נזעקה גם היא לסייע לאמה, אולם גם אותה תקף המשיב עת השליך לעברה סיגריה דולקת שפגעה בפניה ואחר כך נכנסה לתוך חולצתה ובהמשך הכה בה המשיב במכת אגרוף כשמעצמת המכה נפל המכשיר הנייד שהחזיקה ונשבר. בשלב הזה ומשלא הועילו ניסיונותיהם של בני המשפחה שנכחו במקום להרגיע את המשיב הוזמנה המשטרה.

מהודעות אחיה של המתלוננת, ע' ס', ושל בתה הקטינה, עולה תמונה דומה. מגרסת הקטינה נלמד בסופו של דבר כי המשיב לא "כיבה" סיגריה דולקת בפניה כתיאורה של המתלוננת, אולם הוא השליך סיגריה דולקת לעברה וזו פגעה בפניה, מכאן שאין לומר כי קיימת סתירה מהותית ואין בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית כטענת הסנגור.

מעבר לאמור יש להוסיף, כי מהודעות המתלוננת, אחיה ובתה, עולה תמונה מדאיגה בכל הנוגע להתנהלות המשיב כלפי המתלוננת וילדיה הקטינים, אשר נראה כי לא בפעם הראשונה נוקט באלימות פיזית כלפי המתלוננת והקטינה. השתיים תיארו אירוע נוסף שהתרחש בעבר הלא רחוק, גם אז, נוכח אלימות המשיב כלפי המתלוננת נאלצה הקטינה להתערב לטובת אמה אשר ביקשה ממנה להזעיק את המשטרה, אז המשיב אחז בידה של הקטינה, עיקם אותה וגרם לכך שמכשיר הנייד שלה נשבר, כמו במקרה דנן.

עוד נלמד כי המשיב נוקט באלימות מילולית ופיזית כלפי המתלוננת לעיני ילדיה הקטינים ולא רק בנוכחות הבת הגדולה יותר שהינה בת 15, אלא גם לעיני ילדים קטינים אחרים של המתלוננת ונראה שהקטן ביניהם הוא בן 5, אשר גם היה

עד להתרחשות נשוא כתב האישום ופרץ בבכי.

כאמור, התמונה המצטיירת מדאיגה במובן זה שהמשיב שהינו בן זוגה של המתלוננת נוקט נגד המתלוננת באלימות פיזית ומילולית לעיני ילדיה הקטינים, למעשה המשיב נוהג באלימות נפשית ומילולית כלפי כל ילדיה הקטינים של המתלוננת, שהרי אלה חסרי ישע ואינם יכולים להגן על עצמם ונראה שגם בני משפחתה של המתלוננת לא באמת מסוגלים להגן עליה ועל ילדיה.

לא יעלה על הדעת כי קטינה בת 15 תיאלץ להוות מגן וחוצץ בין המשיב לבין אמה, אשר מתארת את המשיב כאדם אלים ממנו היא חפצה להיפרד, אולם נוכח חששה הרב ממנו היא נמנעת מלעשות כן, אם כי יש להוסיף בהקשר זה כי המתלוננת גם הוסיפה וסיפרה לשוטר כי יש פעמים שהמשיב מסייע בידה אולם אין בכך כדי להפחית ממידת חששה ממנו ורצונה להיפרד ממנו.

בסיכום הדברים קיימת תשתית ראייתית וישנה עילת מעצר שהינה מוגברת בהינתן שרק ביום 8.11.2017 הורשע המשיב בעבירות של איומים, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו בגינה נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, קרי המשיב שוחרר לא מזמן ממאסר והוא שב ונוקט בעבירות אלימות. עבירות אלימות נוספות יש למשיב משנת 2013 ועוד בעברו עבירות אלימות נוספות לרבות כלפי שוטרים.

בנסיבות האמורות, סבורתני שיש להידרש לתסקיר מעצר במסגרתו מתבקש שירות המבחן לשוחח גם עם הקטינה בת ה-15, וככל שהדבר לא בסמכותו מתבקש השירות ליצור קשר עם גורמי הרווחה בעיריית ----- ולהביא בפני בית המשפט פרטים ותמונה רחבה בכל הנוגע למתלוננת, ילדיה ומערכת יחסים עם המשיב.

קובעת דיון נוסף ליום 10.1.2018 בשעה 09:00.

המזכירות תעביר העתק החלטתי בצירוף כתב האישום לשירות המבחן אשר יגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד מועד הדיון הנדחה.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ח,
14/12/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**